

3. Základní řídicí struktury

B0B99PRPA – Procedurální programování

Stanislav Vítek

Katedra radioelektroniky
Fakulta elektrotechnická
České vysoké učení v Praze

Přehled témat

- Část 1 – Programování v C

Standardní vstup a výstup

Výrazy a operátory

- Část 2 – Řídicí struktury

Větvení

Cykly

Konečnost cyklu

Příklady na cykly

Část I

Programování v C

I. Programování v C

Standardní vstup a výstup

Výrazy a operátory

P3.1 Standardní výstup

```
3  #define PAGES 931
5  int main(void)
6  {
7      printf("%d*\n", PAGES);
8      printf("%2d*\n", PAGES);
9      printf("%10d*\n", PAGES);
10     printf("%-10d*\n", PAGES);
```

lec03/printf-field.c

```
user@machine:~/prpa/lec03$ ./printf-field
*931*
*931*
*          931*
*931      *
```

P3.2 Standardní výstup

```
5   const double RENT = 3852.99;
7   printf("%f*\n", RENT);
8   printf("%4.2f*\n", RENT);
9   printf("%3.1f*\n", RENT);
10  printf("%10.3f*\n", RENT);
11  printf("%+4.2f*\n", RENT);
12  printf("%010.2f*\n", RENT);
```

lec03/printf-float.c

```
user@machine:~/prpa/lec03$ ./printf-float
*3852.990000*
*3852.99*
*3853.0*
* 3852.990*
*+3852.99*
*0003852.99*
```

P3.3 Standardní výstup

```
1  #include <stdio.h>
3  int main(void)
4  {
5      printf("%x %X %#x\n", 31, 31, 31);
6      printf("%d*% d*% d*\n", 42, 42, -42);
7      printf("%5d*%5.3d*%05d*%05.3d*\n", 6, 6, 6, 6);
9      return 0;
10 }
```

lec03/printf-format.c

```
user@machine:~/prpa/lec03$ ./printf-format
1f 1F 0x1f
*42* 42*-42*
*      6*   006*00006*   006*
```

P3.4 Standardní výstup

```
3  #define STRING "Testovací retezec!"
5  int main(void)
6  {
7      printf("%2s*\n", STRING);
8      printf("%24s*\n", STRING);
9      printf("%24.5s*\n", STRING);
10     printf("%-24.5s*\n", STRING);
```

lec03/printf-format.c

```
user@machine:~/prpa/lec03$ ./printf-string
*Testovací retezec!*
*      Testovací retezec!*
*                               Testo*
*Testo                          *
```


P3.5 Standardní vstup

```
1 | int m,n;  
2 | scanf("%d,%d", &m, &n);
```

```
88,121  
88, 121  
88,  
121
```

protože `scanf` přeskakuje bílé znaky předcházející další položce vstupu (zde celému číslu), je možné za čárkou psát mezeru nebo enter

```
1 | scanf("%d ,%d", &m, &n);
```

```
88,121  
88 ,121  
88 , 121
```

koncept *několik bílých znaků* připouští i variantu žádný bílý znak

Trochu jinak se `scanf` chová při použití specifikátoru `%s`

```
1 | scanf("%c", &a); // načte znak včetně bílých  
2 | scanf(" %c", &a); // načte první 'nebílý' znak
```

P3.6 Standardní vstup

```
1  #include <stdio.h>
3  int main(void)
4  {
5      int n;
7      printf("Napis tri cela cisla:\n");
8      scanf("%*d %*d %d", &n);
9      printf("Posledni cislo je %d\n", n);
11     return 0;
12 }
```

lec03/scanf-skip.c

```
Napis tri cela cisla:
3 4 5
Posledni cislo je 5
```

I. Programování v C

Standardní vstup a výstup

Výrazy a operátory

Výrazy

- Výraz předepisuje výpočet hodnoty určitého vstupu
- Výraz může obsahovat
  - **operandy** – proměnné, konstanty, volání funkcí nebo jiné výrazy
  - **operátory**
  - **závorky**
- Pořadí operací předepsaných výrazem je dáno **prioritou** a **asociativitou** operátorů

Příklad

```
1 | 10 + x * y // poradi vyhodnoceni 10 + (x * y)
2 | 10 + x + y // poradi vyhodnoceni (10 + x) + y
```

- Operátor ***** má vyšší prioritu než operátor **+**, operátor **+** je asociativní zleva

Výrazy a operátory

- **Výraz** se skládá z operátorů a operandů
  - Výraz sám může být operandem
  - Výraz má typ a hodnotu (Pouze výraz typu `void` hodnotu nemá.)
  - Výraz zakončený středníkem `;` je příkaz
- **Operátory** jsou vyhrazené znaky (ev. sekvence) pro zápis výrazu
  - Postup výpočtu výrazu s více operátory je dán prioritou operátoru
  - Postup výpočtu lze předepsat použitím kulatých závorek `( a )`
  - Obecně (mimo konkrétní případy) není pořadí vyhodnocení operandů definováno (nezaměňovat s asociativitou!)
    - Např. pro součet `f1() + f2()` není definováno, který operand se vyhodnotí jako první (tj. jaká funkce se zavolá jako první).
    - Pořadí vyhodnocení je definováno pro operandy v logickém součinu `AND` a součtu `OR`
- **Nedefinované chování** – vyhodnocení některých specifických výrazů není definováno a záleží na překladači: `i = ++i + i++;`

https://en.cppreference.com/w/c/language/eval_order

Operátory

- Binární operátory
  - Aritmetické – sčítání, odčítání, násobení, dělení
  - Relační — porovnání hodnot (menší, větší, ...)
  - Logické — logický součet a součin
  - Operátor přiřazení – na levé straně operátoru = je proměnná
- Unární operátory
  - indikující kladnou/zápornou hodnotu: + a -
  - modifikující proměnou: ++ a --
  - logický operátor doplněk: !
  - bitová negace (negace bit po bitu): ~
  - operátor pretypování: (jméno typu)
- Ternární operátor
  - podmíněné přiřazení hodnoty: ? :

operátor - modifikuje znaménko výrazu za ním

http://www.tutorialspoint.com/cprogramming/c_operators.htm

Aritmetické operátory

- Operandy aritmetických operátorů mohou být libovolného číselného typu

Výjimkou je operátor zbytek po dělení % definovaný pro int

*	Násobení	$x*y$	
/	Dělení	x/y	
%	Dělení modulo	$x\%y$	Zbytek po dělení x a y
+	Sčítání	$x+y$	
-	Odčítání	$x-y$	
+	Kladné zn.	$+x$	
-	Záporné zn.	$-x$	
++	Inkrementace	$++x, x++$	Inkrementace před/po vyhodnocení výrazu
--	Dekrementace	$--x, x--$	Dekrementace před/po vyhodnocení výrazu

Unární aritmetické operátory

- Unární operátory `++` a `--` mění hodnotu svého operandu

Operand musí být **l-hodnota**, tj. výraz, který má adresu, kde je uložena hodnota výrazu (např. proměnná)

- lze zapsat prefixově, např. `++x` nebo `--x`

Operace je provedena **před** vyhodnocením výrazu.

- nebo postfixově např. `x++` nebo `x--`

Operace je provedena **po** vyhodnocení výrazu.

- v obou případech se však liší výsledná hodnota výrazu!

Příklad

```
1  int i = 1, a;  
2  a = i++;      // i=2 a=1  
3  a = ++i;     // i=3 a=3  
4  a = ++(i++); // nelze, hodnota i++ není l-hodnota
```


Relační operátory

- Operandů relačních operátorů mohou být
  - číselného typu,
  - ukazatele shodného typu nebo
  - jeden z nich `NULL` nebo
  - typ `void`

Menší než	<code>x<y</code>	1 pro <code>x</code> je menší než <code>y</code> , jinak 0
Menší nebo rovno	<code>x<=y</code>	1 pro <code>x</code> menší nebo rovno <code>y</code> , jinak 0
Větší	<code>x>y</code>	1 pro <code>x</code> je větší než <code>y</code> , jinak 0
Větší nebo rovno	<code>x>=y</code>	1 pro <code>x</code> větší nebo rovno <code>y</code> , jinak 0
Rovná se	<code>x==y</code>	1 pro <code>x</code> rovno <code>y</code> , jinak 0
Nerovná se	<code>x!=y</code>	1 pro <code>x</code> nerovno <code>y</code> , jinak 0

P3.7 Relační operátory

```
1  #include <stdio.h>
2
3  int main()
4  {
5      int a = 10, b = 20, c = 30;
6
7      // (c > b > a) vyhodnoceno jako ((c > b) > a),
8      // asociativita '>' je zleva doprava.
9      // takže ((30 > 20) > 10) --> (1 > 20)
10
11     if (c > b > a)
12         printf("TRUE");
13     else
14         printf("FALSE");
15
16     return 0;
17 }
```

Logické operátory

- Operandy mohou být číselné typy nebo ukazatele
- Výsledek 1 má význam true, 0 má význam false
- Ve výrazech `&&` a `||` se vyhodnotí nejdříve levý operand – pokud je výsledek dán levým operandem, pravý se již nevyhodnocuje

AND `x&& y` 1 pokud `x` ani `y` není rovno 0, jinak 0

OR `x|| y` 1 pokud alespoň jeden z `x`, `y` není rovno 0, jinak 0

NOT `!x` 1 pro `x` rovno 0, jinak 0

Část II

Řídicí struktury

Řídicí struktury

- Části programu, které předepisují způsob provedení dílčích příkazů
- Základní druhy řídicích struktur
  - **posloupnost** – postupné provedení příkazů – složený příkaz a blok
  - **větvení** – provedení příkazů v případě splnění podmínky
  - **cyklus** – opakované provedení, dokud je splněna podmínka
- Podmíněné řízení běhu programu
  - Podmíněný příkaz: `if ()` nebo `if () ... else`
  - Programový přepínač: `switch () case ...`
- Cykly
  - `for ()`
  - `while ()`
  - `do ... while ()`
- Nepodmíněné větvení programu
  - `continue`, `break`, `return` a `goto`

Složený příkaz a blok

- **Složený příkaz** – posloupnost příkazů

```
{  
    // vymezení složeného příkazu složenými závorkami  
    printf("No. of steps %i\n", steps);  
}
```

- **Blok** – posloupnost definic proměnných a příkazů
  - ovlivňuje rozsah platnosti proměnných
  - pojmenovaný blok – základ procedur a funkcí

```
{  
    int steps = 10;  
    printf("No. of steps %i\n", steps);  
}  
steps += 1; //nelze - mimo rozsah platnosti bloku
```

Definice – alokace paměti podle konkrétního typu proměnné. Rozsah platnosti proměnné je **lokální** v rámci bloku.

II. Řídicí struktury

Větvení

Cykly

Konečnost cyklu

Příklady na cykly

Podmíněný příkaz if

- Umožňuje větvení programu na základě podmínky

- Možné tvary:

```
if (podminka) prikaz
```

```
if (podminka) prikaz1 else prikaz2
```

```
if (podminka1) prikaz1 else if (podminka2) prikaz2 else prikaz3
```

- **podminka** – logický výraz, jehož hodnota je logického typu

false (hodnota 0) nebo true (hodnota různá od 0)

- **prikaz** – příkaz, složený příkaz nebo blok

Příkaz je zakončen středníkem ;

Příklad – varianty zápisu zjištění menší hodnoty z **x** a **y**:

```
1 | int min = y;  
2 | if (x < y) min = x;
```

```
1 | int min = y;  
2 | if (x < y)  
3 |     min = x;
```

```
1 | int min = y;  
2 | if (x < y) {  
3 |     min = x;  
4 | }
```


Podmíněný příkaz if

- Podmíněné příkazy mohou být vnořené a můžeme je řetězit

Příklad

```
1  int max;
3  if (a > b) {
4      if (a > c) {
5          max = a;
6      }
7  }
```

```
1  if (a > b) {
2      // ...
3  } else if (a < c) {
4      // ...
5  } else if (a == b) {
6      // ...
7  } else {
8      // ...
9  }
10
```

Podmíněný příkaz if

- Jestliže v případě splnění či nesplnění podmínky má být provedeno více příkazů, je třeba z nich vytvořit složený příkaz nebo blok.

Příklad jestliže $x < y$, vyměňte hodnoty těchto proměnných

```
1 | if (x < y) {  
2 |     int tmp = x;  
3 |     x = y;  
4 |     y = tmp;  
5 | }
```

Co se stane, když za příkazem větvení nebude blok?

```
1 | if (x < y)  
2 |     int tmp = x;  
3 | x = y;  
4 | y = tmp;
```

P3.8 Podmíněný příkaz `if`

- Do proměnné `min` uložte menší z čísel `x` a `y` a do proměnné `max` uložte větší z čísel.

```
1  if (x < y) {  
2      min = x;  
3      max = y;  
4  } else {  
5      min = y;  
6      max = x;  
7  }
```

- Špatné řešení:

```
1  if (x < y)  
2      min = x;  
3  max = y;  
4  else min = y; //unexpected token else  
5      max = x;
```

Programový přepínač `switch`

- Příkaz `switch` (přepínač) umožňuje větvení programu do více větví na základě různých hodnot výrazu výčtového (celočíselného) typu, jako jsou např. `int`, `char`, `short`, `enum`.
- Tvar příkazu

```
switch (vyraz) {  
    case konstanta1:  
        prikazy1; break;  
    case konstanta2:  
        prikazy2; break;  
    // ---  
    case konstantaN:  
        prikazyN; break;  
    default:  
        prikazydef;  
}
```

- Přepínač `switch(vyraz)` větví program do `N` větví
- Hodnota `vyraz` je porovnávána s `N` konstantními výrazy typu `int` příkazy `case konstantai: ...`
- Hodnota `vyraz` musí být celočíselná a hodnoty konstant musí být navzájem různé
- Pokud je nalezena shoda, program pokračuje od tohoto místa dokud nenajde příkaz `break` nebo konec příkazu
- Pokud shoda není nalezena, program pokračuje nepovinnou sekcí `default`
- Příkazy `switch` mohou být vnořené

Sekce `default` se zpravidla uvádí jako poslední

P3.9 Programový přepínač switch

```
1  switch (n)
2  {
3      case 1:
4          printf("*"); break;
5      case 2:
6          printf("**"); break;
7      case 3:
8          printf("***"); break;
9      case 4:
10         printf("****"); break;
11     default:
12         printf("----");
13 }
```

```
1  if (n == 1) {
2      printf("*");
3  }
4  else if (n == 2) {
5      printf("**");
6  }
7  else if (n == 3) {
8      printf("***");
9  }
10 else if (n == 4) {
11     printf("****");
12 }
13 else printf("----");
```

- Co se vypíše, pokud ve větvích nebudou příkazy `break` a `n=3`?

II. Řídicí struktury

Větvení

Cykly

Konečnost cyklu

Příklady na cykly

Cykly `while` a `do-while`

- Tvar příkazu `while`

```
while (podminka)
    prikaz
```

- Tvar příkazu `do-while`

```
do
    prikaz
while (podminka)
```

Příklad

```
1 | q = x;
2 | while (q >= y) {
3 |     q = q - y;
4 | }
```

```
1 | q = x;
2 | do {
3 |     q = q - y;
4 | } while (q >= y);
```

- Jaká je hodnota proměnné `q` po skončení cyklu?

Cyklus while

- Tvar příkazu

```
while (podminka) prikaz
```

- Průběh cyklu

1. Vyhodnotí se výraz `podminka`
2. Pokud `podminka != 0`, provede se příkaz `prikaz`, jinak cyklus končí
3. Opakování vyhodnocení výrazu `prikaz`

- Řídící výraz

- vyhodnocení na začátku cyklu
- aktualizace v těle cyklu, jinak je cyklus nekonečný

Cyklus se nemusí provést ani jednou

Cyklus do-while

- Tvar příkazu

```
do prikaz while (podminka);
```

- Průběh cyklu

1. Provede se příkaz `prikaz`
2. Vyhodnotí se výraz `podminka`
3. Pokud `podminka != 0`, cyklus se opakuje

- Řídící výraz

- vyhodnocení na konci cyklu
- aktualizace v těle cyklu, jinak je cyklus nekonečný

Cyklus se provede vždy alespoň jednou

P3.10 Cyklus while

- Program na výpočet faktoriálu přirozeného čísla

$$n! = \prod_{k=1}^n k$$

```
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdlib.h>
4  int main(void) {
5      int i = 1, f = 1, n;
6      printf("zadejte prirodzene cislo: ");
7      scanf("%d", &n);
8      while (i<n) {
9          i = i+1;
10         f = f*i;
11     }
12     printf("%d! = %d\n", n, f);
13     return 0;
14 }
```

Cyklus for

- Cyklus je často řízen proměnnou, pro kterou je stanoveno:
  - jaká je počáteční hodnota
  - jaká je koncová hodnota (podmínka pro provedení těla cyklu)
  - jak změnit hodnotu proměnné po každém provedení těla cyklu

Příklad

```
1 | int f = 1;
2 | int i = 1;      // počáteční hodnota řídicí proměnné
3 | while (i<=n) { // řídicí výraz
4 |     f = f*i;   // tělo cyklu
5 |     i = i+1;   // změna řídicí proměnné
6 | }
```

- Cykly tohoto druhu lze zkráceně předepsat příkazem `for`:

```
1 | int f = 1;
2 | for (int i=1; i<=n; i=i+1) f=f*i;
```

Cyklus for

- Tvar příkazu

```
for (inicializace; podminka; zmena) prikaz
```

- Odpovídá cyklu while ve tvaru:

```
inicializace;  
while (podminka) {  
    prikaz;  
    zmena;  
}
```

Příklad

```
1 | for (int i = 0; i < 10; ++i) {  
2 |     printf("i = %i\n", i);  
3 | }
```

Změnu řídicí proměnné lze zapsat operátorem inkrementace `++` nebo dekrementace `--`, lze též použít zkrácený zápis přiřazení, např. `+=`.

- Výrazy `inicializace` a `zmena` mohou být libovolného typu
- Libovolný z výrazů lze vynechat
- **break** – cyklus lze nuceně opustit příkazem `break`
- **continue** – část těla cyklu lze vynechat příkazem `continue`
- Při vynechání řídicího výrazu `podminka` se cyklus bude provádět nepodmíněně

Cyklus for – příklady

- Správný zápis

```
for (i = 0; i < 10; i++) {}  
for (; a < 4.0; a += 0.2) {}  
for (; i < 10;) {}  
for (;; i++) {} // nekonečný cyklus  
for (;;) {} // nekonečný cyklus, ekv. while(1)  
for (i = 1; i < 10; printf("%i\n", i), i++);
```

- Nesprávné použití

```
for () {} // chybí středníky  
for (i = 1, i == x, i++) {} // čárky místo středníků  
for (x < 4) {} // chybí středníky
```

Příkaz návratu na vyhodnocení řídicího výrazu `continue`

- Příkaz `continue` lze použít pouze v těle cyklu
  - `for ()`, `while ()`, `do-while ()`
- Příkaz způsobí přerušení vykonávání těla cyklu a nové vyhodnocení řídicího výrazu

Příklad

```
1  int i;  
2  for (i = 0; i < 15; ++i) {  
3      if (i % 2 == 0) {  
4          continue;  
5      }  
6      printf("i: %2d\n", i);  
7  }
```

```
i:  1  
i:  3  
i:  5  
i:  7  
i:  9  
i: 11  
i: 13
```

[lec04/loop-continue.c](#)

Příkaz nuceného ukončení cyklu `break`

- Příkaz `break` lze použít pouze v těle řídicích struktur
  - `for()`, `while()`, `do...while()`, `switch()`
- Program pak pokračuje následujícím příkazem.

Příklad

```
1  int i = 10;
2  while (i > 0) {
3      if (i == 5) {
4          printf("opoustim cyklus\n");
5          break;
6      }
7      printf("i: %2d", i--);
8  }
9  printf("konec cyklu i: %d\n", i);
```

```
i: 10
i: 9
i: 8
i: 7
i: 6
opoustim cyklus
konec cyklu i: 5
```

[lec04/loop-break.c](#)

Příkaz nepodmíněného lokálního skoku goto

- Syntax: `goto navesti`;
- Příkaz předá řízení na místo určené návěštím `navesti`, lze použít pouze v těle funkce
- Skok nesmí směřovat dovnitř bloku, který je vnořený do bloku, kde je příslušné `goto` umístěno

Příklad

```
1  int test = 3;
2  for (int i = 0; i < 10; i++) {
3      if (i == test) {
4          goto OUT;
5      }
6      printf ("i = %i\n", i);
7  }
8  return 0;
9  OUT: return -1;
```


II. Řídicí struktury

Větvení

Cykly

Konečnost cyklu

Příklady na cykly

Konečnost cyklu

- Konečnost algoritmu – pro přípustná data skončí v konečné době
- Aby byl algoritmus konečný, musí každý cyklus v něm uvedený skončit po konečném počtu kroků
- Jedním z důvodů neukončení programu je **zacyklení**
- **Zacyklení** – program opakovaně vykonává cyklus, jehož podmínka ukončení není nikdy splněna

```
1 | while (i != 0) {  
2 |     j = i - 1;  
3 | }
```

- Cyklus se neprovede ani jednou,
- nebo neskončí.
- Záleží na hodnotě řídicí proměnné `i` před voláním cyklu

Základní pravidlo konečnosti cyklu

- Provedením těla cyklu se musí změnit hodnota proměnné použité v podmínce ukončení

```
1 | for (int i = 0; i < 5; ++i) {  
2 |     // --  
3 | }
```

- Uvedené pravidlo konečnost cyklu nezaručuje

```
1 | int i = -1;  
2 | while ( i < 0 ) {  
3 |     i = i - 1;  
4 | }
```

- Konečnost cyklu závisí na hodnotě proměnné před vstupem do cyklu.

Konečnost cyklu

```
1 while (i != n) {  
2     // příkazy nemenici hodnotu promenne i  
3     i++;  
4 }
```

- Vstupní podmínka konečnosti uvedeného cyklu
  - $i \leq n$ pro celá čísla

Jak by vypadala podmínka pro proměnné typu double?

-
- Splnění vstupní podmínky konečnosti cyklu musí zajistit příkazy předcházející cyklu
  - Zabezpečený program testuje přípustnost vstupních dat

II. Řídicí struktury

Větvení

Cykly

Konečnost cyklu

Příklady na cykly

P3.11 Je číslo palindrom?

- **Palindrom** – symetrický útvar, stejný význam při čtení zleva i zprava
- Příklady: 131, 5896985, ...
- Možné řešení: výpočet reverzního čísla

```
1  int n, num, rev;
3  scanf("%d", &n);
5  num = n;
7  while(n != 0) {
8      rev = (rev * 10) + (n % 10);
9      n /= 10;
10 }
12 if (rev == num) printf("cislo %d je palindrom", n);
13 else printf("cislo %d neni palindrom", n);
```